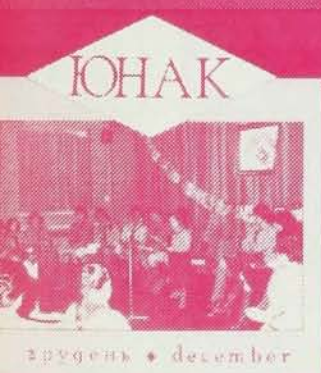

ЧЕРВЕНЬ - JUNE

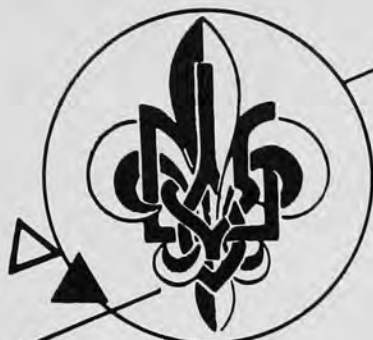
1983

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

1 Іванові Котляревському
Ти зрієш мови рідної
"Пісня без слів"	Д. Чуб
Д. Павличко
**
2 Юнакам під розвагу:
"Мовчи про правду"	Л. Хабурський
3 Родина Січнів	Є. Дувалко
4 Німа любов	Л. Зілінська
Лісовий Чорт першим лектором української
мови в Австралії	М. Лапка
5 Лариса Крупа	О. Кузьмович
**
6 Успіх юнана Романа Сірського
Куток філіателістів:	
Виставка марок в Бразилії	Є. Мазепа
7 Українець Юрій Ф. Кульчицький — патріарх
віденських наварників	Б. Ямінський
9 Успіхи наших подруг: Ліда Гавришнів обрана
королевою Київського павільйону	Б. Білаш II
10 Молоде перо: Шкільні завдання учнів Р. Ш.
ім. Ц. Паліїв, Торонто	М. Онишун
Р. Даревич
У. Ременюк
Д. Конопада
"Я і ти" — пісня юначок з Дітройту	У. Ременюк
Д. Конопада
11 ЮМПЗ-1983 в Німеччині	КПС в Німеччині
12 Понеза на пластовій оселі "Сокіл",
Австралія	Ст. Старшина
13 З побуту християнської України	Г. Л. Н.
14 Бульбасини	М. Павлів
15 Світла і тіні ЮМПЗ-1982 очима юнацтва	А. Грищак
17 Хроніка	А. Загайкевич
23 Список датків на пресфонд. Замість квітів на могили	

● На обкладинці: фотографія з України Івана Пасевича — місцевість Підполоззя.

● Ілюстратори цього числа: Дарія Даревич, Меланія Павлів, Роман Хабурський, Христия Юрчук.

Редагує колегія
Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Дора Горбачевська

пл. сен. Юрій Данилів

ст. пл. Роман Ващук

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

ст. пл. Всеволод Онишкевич

пл. сен. Олександра Юзенів.

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, ян тем скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

ЧЕРВЕНЬ 1983

Ч. 6 (235)

РІК XXI

Інтернаціональне стандартно-серійне число
0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА"

КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 американських доларів.

Ціна одного прим. — \$1.50.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2
АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2199 Bloor Street West, Toronto 9, Ont. M6S 1N2, Canada Canada
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olga Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N. Y., 11702, U.S.A.
Second class mail registration number 2185 ● Kiev Printers Ltd., 2466 Dundas Street West, Toronto, Ontario, Canada M6P 1W9

ІВАНОВІ КОТЛЯРЕВСЬКОМУ

Не блискавка то крає ніч,
Не грім віщує бурі грізні, —
Це ти із давнини сторіч
Скарби приніс своїй вітчизні.

Хоч з півночі ішла гроза
І темрява сліпила очі,
Ти душі рідні показав
У слові праведнім, пророчім.

Ярмо ти словом надломив,
А людям кинув сонця скалку,
На світло вивівши з пітьми
Петра, і Возного й Наталку.

А мову рідну і пісні,
Що сяють барвами-квітками,
Ти в книжку перший переніс
Легкими, творчими руками.

І перший крок твій щодо мови
На крила взяв пізніший час:
Пішли на бій за рідне слово
Франко, і Леся, і Тарас.

Тому й вітання без кінця...
Над рідним краєм лине слава —
То славлять батька і співця
І Львів, і Київ, і Полтава.

Твоє ім'я пішло у світ,
І нам ясніше зорі сяють...
Прийми ж від нас палкий привіт
У день твого Двохсотліття!

Дмитро Чуб

♦♦

Ти зрікся мови рідної. Тобі
Твоя земля родити перестане,
Зелена гілка в лузі на вербі
Від доторку твого зів'яне!

Ти зрікся мови рідної. Ганьба
Тебе зустріне на шляху вузькому...
Впаде на тебе, наче сніг, журба —
Її не понесеш нікому!

Ти зрікся мови рідної. Нема
Нема тепер у тебе роду, ні народу.
Чужинця шани ждатимеш дарма —
В твій слід він кине сміх-погорду!

Ти зрікся мови рідної...

Дмитро Павличко

“ПІСНЯ БЕЗ СЛІВ”

Під таким заголовком вийшла збірка мистецьких фотографій Івана Паскевича, мешканця Вінніпегу, який в 1980 році подорожував дев'ять місяців на сході Європи по слов'янських і сателітних країнах СРСР. Він досліджував спосіб життя людей цих країн, документуючи свої спостереження на фотографіях. Збірка знімок І. Паскевича — це глибокий чуттєвий відзвук на те, що він засвоїв з української спадщини — з казок, розповідей, пісень, живучи на північному кінці Вінніпегу. Тема його мистецьких фотографій — це “подорож додому” — знімки, сповнені смутком через те, що ідеальний образ слов'янських країн при зустрічі з дійсністю розбився.

“Пісня без слів” — “це мовчазний і повний сили фотографічний документ, що зберігає в собі вимовну мовчанку людей, що змушені мовчати божевільною ідеологією” — таку оцінку подає видавництвом у Канаді пресове повідомлення Національної Фільмової Ради Канади про цю збірку.

У цьому ж повідомленні є згадка, що передмову до збірки написав Дзозеф Скворецький, чех з походження, що живе в Торонті. Скворецький — автор книжок “Бас сексофон” і “Свелл сезон”, які подані на нагороду Нобля з літератури за 1982 рік. У цих творах передає він свої особливі почуття, що їх так рясно подають ілюстрації-фото І. Паскевича.

Іван Паскевич — автор трьох інших збірок фотографій, він також фільмар. Один з його фільмів “Тед Барилюкіс Гросері” допущений до фестивалю фільмів 1982 р. Народився І. Паскевич 1947 в Лінці, Австрія. Його батьки, обоє українці з Західної України прибули до Канади в 1952 році. Збірка “Пісня без слів”, обрана

для мандрівної виставки Національної Фільмової Ради, буде мандрувати по Канаді п'ять років.

На обкладинці подаємо одну з фотографій із названої збірки І. Паскевича, зроблену в Україні.

ЮНАКАМ ПІД РОЗВАГУ

„Мовчи про правду“

Чи тебе болять, коли ти чуєш як хтось каже, що скити, готи, сармати та анти були москалі; що Київ був початком московської держави й культури. І що Володимир Великий був московським володарем?..

Біля Торонта у середній школі вчитель історії так навчав 18-річних студентів. Борис Созанський був між ними. Він цієї брехні не стерпів. Борис звернув учителеві увагу відразу. Учитель розгнівався, він хотів, щоб Борис ставив свої запитання після лекції, казав, що, мовляв, його звернення не до теми. Борис же заперечуючи це, казав, що кляса є місцем для дискусії щодо неясних проблем під час навчання. Невже ж це догматизм?

Але цей типовий англосас не стерпів такого завзятого опору за правду. Учитель із цією справою пішов до канцелярії школи. А дирекція погрозила Борисові, що видалить його з курсу, коли він не перестане “робити замішання в класі”. Навіть директор школи, у якого українське прізвище, годився на такі погрози. Не було ради.

Правда, учитель не міг заборонити Борисові ставити взагалі питання. Він просто його оминав, коли бачив піднесену Борисову руку. А тоді, коли міг рідко відповідати, учитель вислуховував його коротко і без дискусій. Прийшлося написати есей на згадану вгорі історичну тему. Борис ставав в обороні правди, що держава Київської Русі не є державою Росії. Як можете передбачувати, учитель не дав Борисові заслуженої оцінки. Сказав, що він має забагато “баяс” (непридатної) літератури, уживав забагато українських книжок. В дійсності лише половина Борисової бібліографії — це були книжки українських авторів. (А коли вас це цікавить Борис уживав книжку історика Миколи Костомарова п. н. “Дві руські народності”).

Після цього Борис робив все, що було в його силі. У таких обставинах мало що будь-хто може зробити. Але Борис висловив цікаву думку, над якою ми повинні застановитися.

Ілюстрацію
винонав
ст. пл.
Роман
Хабурський

“Моя найбільша журба є те, що учителі базують свої виклади виключно на російських наукових матеріалах, які перекручують правду”.

Що з цього виходить? Значить, що є замало наших українських авторитетних книжок, до яких загальне шкільництво мало б довіряти.

“А що я в цій справі можу зробити?” — ти певно себе запитаєш. Наукових книжок ти не мусиш писати.. Найкраще себе узброїти гострими логічними й переконливими аргументами, якими ти можеш гідно обороняти правду, коли хтось її нівечить.

Та перед тим, заки я скінчу цю статтю я тобі дам кілька добрих аргументів, що ти їх можеш розвинути й уживати в потребі.

Що нас відрізняє від москалів?

1. Мова, а у зв'язку з тим і духовість, мистецтво
2. Брак зв'язків поміж Київською Державою й тими племенами, які існували на півночі.
3. Племена в Московщині зачали займатись хліборобством на багато пізніше, ніж в

Україні. Через те й ментальність обох народів дуже різниться.

4. Володар Ярослав Мудрий вперше пішов походом на північ 200 років після того, коли Київ став визначним осередком культури й торгівлі.

5. Значення Московського царства настало тоді, коли з приходом одного з синів Ярослава — Юрія Довгорукого, який пірвав з зв'язки з Києвом, засимілювався.

6. Українці вже довгими сторіччями сильно реагують на те, коли їх поєднують з москалями. Це також є наглядним доказом, що в поколіннях живе національний дух. Сьо-

годнішня Україна з своїми учасниками руху спротиву є того доказом.

Треба нам озброїтися сильно такими фактами, щоб ніхто не міг казати нам, що Росія почалася в Києві. Україна і Росія завжди були і є тепер окремими націями.

Ст. пл. скоб **Любомир Хабурський**

Торонто

A+

B

Родина Січків

Слово виголошене на святковім вечорі в Дні Солідарности 12, I, 1983, Торонто

Родина Січків

Історія родини Січків — це історія родини, що була розбита советською владою і тепер батько й сини сидять в концентраційних таборах, і психушках, а мати й дочка незламно боряться проти тієї кривди, яку заподіяла влада їх рідним.

Батько — Петро Васильович Січко народився 18 серпня 1926 року, вперше був засуджений в 1947 р. на смерть за його участь в підпільній студентській групі при університеті в Чернівцях. Цю кару пізніше замінено на двадцять п'ять років, а згодом під час загальної амністії кару було зменшено на десять років. У концтаборі Петро Січко пізнав Стефанію Петраш і там вони одружилися. Тут народився їм їхній перший син Василь.

Після звільнення в 1958 році родина Січків повернулася до містечка Долини в Івано-Фран-

ківській області, щоб розпочати нове життя. Життя їхнє було більш-менш спокійне, хоч КГБісти старалися весь час погіршити його. У 1975 році КГБ старалася зробити своїм співробітником-донощиком батька Петра Січка. Вони загрозили виключити сина Василя з університету, якщо батько від співробітництва відмовиться. Так і сталося. У квітні 1977 року Петро Січко став членом Української Гельсінської Групи. А крім того, він зрікся свого советського громадянства і старався дістати дозвіл на виїзд з Союзу. Його син Василь також зрікся свого громадянства, щоб виїхати на Захід. Василь Січко в квітні 1977 року став наймолодшим членом Української Гельсінської Групи.

Під час літа 1979 року Україна була зрушена вбивством композитора Володимира Івасюка. Петро та Василь Січки при могилі Івасюка закликали КГБ за це вбивство. За цей протест проти злочинів влади Василь та молодший його брат Володимир були заарештовані 5 липня 1979 року, а в грудні цього ж року обидва були покарані на три роки концтабору. Молодшого сина Володимира також виключили з університету за те, що він не згодився зректися своїх батька й брата. Замість цього він зрікся советського громадянства, бо не хотів стати в рядах Червоної армії і бажав емігрувати. Володимир звернувся до студентів Заходу, щоб йому допомогли. За ці дії Володимира засудили на три роки. Тепер він є наймолодшим політв'язнем в Советському Союзі.

Всілякі старання матері Стефанії Січко та її дочки Оксани не можуть полегшити життя

цієї родини. КГБ і уряд взагалі ставляться дуже негативно до них, позбавляють їх найменших прав.

Недавно прийшли сумні вістки з України, що перед реченцем закінчення їхнього засуду їх знову засуджено саме за їхню нескореність, їхню безстрашну поставу. Петра Січка засуджено на ще три роки. Його провина — це 187-1 параграф. Василя, який вже довгий час сидів у психушках, засудили ще раз. Його здоров'я постійно гіршає, бож муки, що їх завдають.

КГБ-істи, не є легко зносити. Не знати — чи він витримає ще три роки тюрми.

Стефанія та Володимир Січки вже писали листи на Захід із проською, щоб ми поглянули на їхню долю та постаралися якось їм допомогти виїхати до США. Вони просять, щоб Петро Січко зміг працювати як економіст та інженер, щоб сини та дочка могли продовжувати свої студії, щоб родина могла жити спокійно, не маючи журби, що їм грозить переслідування.

Пл. розв. Євген Дувалко, Торонто

НИМА ЛЮБОВ

Дорога поїздом була того дня незвично скучна. Два дідки, які зустрілися по тридцяти роках, рахували, кого з товаришів вони пережили, коло вікна напроти мене хропів зі смаком і витривалістю грубий чоловік.

Несподівано на одній із наступних станцій присіло ще двоє глухонімих. Молоденькі і багатомовні, хоч договорювались тільки очима.

І як вони вміли ними говорити! Їм світила з очей і кричала до всіх їх перша любов. І ніби без слів почули її всі. Грубий посопував носом тихше, навіть соромливо, а дідки кинули рахувати мертвих і почали перераховувати своїх колишніх милих.

Мені в переділі нараз здалося сонця багато. Напевне німій зробив своїй дівчині золоті віжки і вона тепер тихо тягнула за нами сонце. Я позаздрила німій золотих віжок. Вже давно навчилася бігати за сонцем. Не тяжко, привикнеш. І коли воно тобі зовсім не світить, можна пустити на небо своє маленьке.

Я не позаздрила німій, що вміє говорити очима і те, що не вимовиш словами. Я давно вже навчилася так говорити.

Але я зреклась би слуху, зважилась би й голосу позбутись, якби мій милий навчився читати з очей.

Людмила Зілинська

ЛІСОВИЙ ЧОРТ
ПЕРШИМ
ЛЕКТОРОМ
УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ
В
АВСТРАЛІЇ

За старанням Української Громади Вікторії та проф. Ю. Марвана, Монаш Університет у Вікторії розпочав лекторат української мови при Департаменті Славистичних Наук. Справа лекторату української мови у Вікторії була актуальною вже десять років тому.

Минулого року Українська Громада Вікторії підписала з університетом умову на три роки, що заплатять за лекторат 30,000 дол. річно. Це є тому, бо не відомо чи приписане число студентів буде вписуватися на курс української

Пластун є ошадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

мови. Після трьох років, коли будуть студенти, федеральний уряд буде оплачувати лекторат української мови, як це робить з іншими мовами. Цього року вписалося 12 студентів.

Дня 10, 2, 1983 селекційна комісія Монаш Університету призначила лектором української мови ст. пл. Марка Павлишина ЛЧ з Брізбен. Ст. пл. Марко Павлишин-Вагнер почав пластувати від новачтва в Брізбен і нерейшов усі пластові вигоди й невігоди та дійшов до ст. пл. і є членом Молодої Фамілії "Лісових Чортів". Минулого року в Аделаїдському Університеті склав тезу на докторат з гуманістичних наук. Перебуваючи в Аделаїді, був активним членом Станиці Аделаїди і кодовим "Чорногори", Лісових Чортів.

В п'ятницю, 25, 2, 1983, Управа Української Громади Вікторії, Ессендон, в імені українського громадянства вручила ректорові Монаш Університету проф. Р. Мартінові першу рату в сумі 10,000 дол. Вручення першої рати відбулося ду-

же святково в Народному Домі, бо це небувала подія української спільноти, яка стала історичною подією українців в Австралії. Довголітні заходи про лекторат української мови в Австралії стали дійсністю, а Лісовий Чорт Марко Павлишин Вагнер став першим лектором української мови в Австралії.

Лекторат української мови в Австралії є великим осягом української спільноти Вікторії і треба сказати в Австралії. Організації церковні та світські погодилися допомогти фінансово Українській Громаді Вікторії.

Марко Павлишин, під час вручення першої рати сказав, "що він є гордий, з призначення його першим лектором і він є певний, що лекторат існуватиме довше ніж три роки". Очевидно, ми також горді за Марка і бажаємо йому найкращих успіхів та наукових осягів. Гей - Гу !!!

(Мирон Лапка — Пюрко)

18, 3 1983 Австралія

НА ШЛЯХУ ДАЛЬШИХ УСПІХІВ НАШИХ
ДРУЗІВ

Лариса Крупа

В лютому 1983 року вона дала свій перший самостійний дебют — концерт у відомій концертній залі "Карнегі Голл" в Нью-Йорку, граючи твори Бетовена, Рахманінова, Равеля і Лішта.

При вщерть виповненій залі вона виконала свою програму з такою професійністю, що "її не посоромився б ніякий ветеран-піаніст" — писали американські критики після концерту. Вони також підкреслювали її ніжність, чуття і її справжню молодечу красу, що впливала на виконання та інтерпретацію творів.

В одній з рецензій читаємо, що за "дальшим розвитком таланту Ляристи Крупи треба слідкувати". А ми будемо стежити також за її майбутніми успіхами й радітимемо, що "колись" ми писали про Лярису-юначку у "Юнаку".

О. Кузьмович

Вже довгі роки провадимо в "Юнаку" окрему рубрику п. н. "Успохи наших друзів", в якій реєструємо усі ті успіхи в науці, спорті чи пластуванні наших юнаків і юначок, що про них дістаємо відповідні інформації. Коли переглянемо річники "Юнака", то бачимо скільки цих членів юнацтва перейшло через сторінки нашого журналу. Але впродовж тих років усі

вони вже давно покинули юнакування і цікаво знати, що з ними сталося та якими дорогами пішла їхня доля та їхні зацікавлення. З приємністю завважуємо, що багато з тих наших молодих подруг і друзів, про яких молодечі успіхи ми писали, і далі йдуть уперед та здобувають щораз нові висліди у своїй праці, та тим

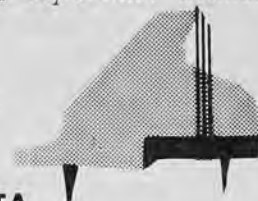
приносять славу українській спільноті, а особливо Пластові, до якого далі належать.

Тому хочемо тепер "шукати" за нашими давнішими успішними юначками і юнаками і подати читачам про їхні теперішні здобутки.

Рівно десять років тому назад у 1973 році ми писали про "Пластунку місяця" Лярису Крупі. В тому часі вона була курінною 22-го Куреня ім. Н. Кобринської в Трентоні і здобувала для свого куреня перші місця у спорті та пластуванні. Вона була завзятою юначкою, а рівночасно талановитою молододу піаністкою, яка грала на фортепіані від 5-го року життя. Коли ми тоді писали про неї, Ляриса стояла перед своїм дипломним концертом, як визначна учениця Українського Музичного Інституту, де вчилася в класі проф. Дарії Каранович. Вже

далеко перед тим кінцевим концертом Ляриса брала участь як солістка на численних концертах, музичних конкурсах та здобула музичну стипендію у середній школі.

За тих десять років Ляриса закінчила престижну музичну Консерваторію "Пібоді" в Балтіморі, та вивчала концертну гру під проводом відомих учителів у Франції. Вона виступала з різними оркестрами в Європі, Канаді та США і здобула нагороду в Міжнародному Конкурсі Американських Музичних Стипендій у 1982 році.

КУТОК ФІЛЯТЕЛІСТА

ВИСТАВКА МАРОК В БРАЗИЛІЇ

Дня 5-го грудня 1982 року відбулася на закінчення українського шкільного року при УБК та ХОС-у виставка марок України, молодого українця Шмудика, який живе в місті Курітіба. Молодий збирач є членом Союзу Українських Філятелістів в ЗСА, як також членом філятелістичних товариств в Бразилії і Аргентині. На виставці були прекрасні збірки марок Української Національної Ради, українські першоднівки, конверти, наліпки та чужинські марки з українською тематикою. На виставці було понад 3000 марок, вивішених в рамках і виставлених на столах і виставка викликала широке зацікавлення серед українських і бразильських відвідувачів.

Корнелій Шмудик, який є активний в українському житті, планує подібну виставку повторити на день 22-го січня, в день проголошення Української Державності, вже тим разом в публічній бібліотеці Курітіби.

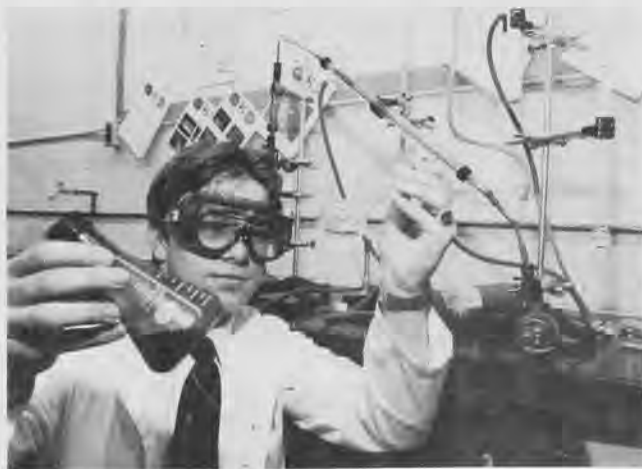
Євгенія Мазена

УСПІХ ЮНАКА РОМАНА СІРСЬКОГО

Пл. юнак Роман Сірський (17 років) учень середньої школи св. Івана у Вотерлю, сеніор коодукаційного кемпусу на вулиці Пилипа у Вотерлю, винайшов синтетичну газоліну. На фото він демонструє свій винахід під час річного шкільного наукового ярмарку. Уживаючи м'який вугіль, він зробив бензен. Його демонстрація була однією з понад 100 інших на науковому ярмарку.

Фото Геррі Бунгаут

Окремим листом менаджер фотографічного відділу "Кіченер-Вотерлю Рекордів" повідомив батьків Романа про згоду на розміщення цього фото у "Юнаку".

Романові щиро вітаємо за успіх та сердечно бажаємо дальших успішних винаходів.

Щастя Боже!

Редакція

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

Портрет Юрія Кульчицького

Українець Юрій Ф. Кульчицький - патріарх віденських каварників

Борис Ямінський

зустрічаємо його, як імпортера орієнтальних речей.

Хоч у Відні майже кожна дитина вже знає, що Кульчицький був патріархом віденських каварників, мало хто знає, що він був українцем, та вважають його поляком, сербом і навіть вірменином. Предки роду Кульчицьких прийшли в околицю Самбора із Полісся та карпатських околиць.

Кульчицького представлено графові Штаргембергові і він погодився продістатися з листами до князя Льотрінгського.

13 серпня 1683 р., між 10-12-ою годиною вночі він пішов у дорогу з листами, які він мав передати князеві, і з грамотою, яка на християнському боці мала забезпечити йому якнайбільшу підтримку. Супроводив його товариш Юрій Михайлович. Ситуація для обидвох була дуже небезпечна, як стрівув їх один турецький офіцер і запросив їх до свого шатра. Кульчицький і Михайлович були одягнені по-турецькому і Кульчицький цілковито сміливо говорив з тим турецьким офіцером та розповів йому, що він купець з Білгороду й тепер займається постачанням харчів для турецького війська. Щасливо вийшовши з тої небезпечної халепи, вони дісталися через Дунай до війська князя Льотрінгського. Вже на північному березі Дунаю Кульчицький запалив вогонь, а для віденців був це домовлений знак, що він щасливо пробився через турецький табір. Вранці 15 серпня 1683 р. Кульчицький передав листи князеві, який дуже ласкаво приймав післанців Відня й запевнив, що такого важливого міста, як Відень, ніколи не віддасть ворогові. Рано-вранці 17 серпня Кульчицький із своїм товаришем був знову на небезпечній дорозі до Відня. Вістка, що Кульчицький вже вернувся до міста того дня розійшлася зі швидкістю вітру поміж оборонцями Відня. Розповідали, що він передав радісну вістку комендантові міста з табору князя Карла Льотрінгського, який незабаром приїде з допомогою. І так 12 вересня Відень був визволений.

В липні 1683 р. величезна турецька армія під проводом везіра Кара Мустафи оточила Відень, столицю християнської Європи. Ситуація в місті стала з дня на день небезпечнішою. Комендант Відня граф Штаргемберг тому шукав відважного мужа, щоб прокрався через турецький табір до війська князя Карла Льотрінгського, який перебував на відсіч Відня.

У тих, для Відня таких критичних днях, в місті жив український купець Юрій Франц Кульчицький і він зараз зголосився до компанії добровольців. Капітан Амброзій Франк, в якого жив Кульчицький, повідомив посадника Відня, що він вважає Кульчицького для такого завдання за нейвідповіднішу людину: він володів турецькою мовою, знав турецькі звичаї і обичаї, був відважний і здобув собі відповідний досвід з людьми із сходу в роках своєї купецької діяльності.

Хто був цей Юрій Франц Кульчицький? Він народився близько 1640 року в селі Кульчиці-Шляхотські біля Самбора на Бойківщині. Там він ходив до церковної школи. В юнацькому віці пішов до запорозьких козаків, де навчився турецької мови і був перекладачем. Під час одного із походів запорозьких козаків проти турків він попав у турецький полон. Того часу він вдосконалив своє знання турецької мови та пізнав турецькі звичаї й обичаї. Пізніше стрічаємо Кульчицького як перекладача "Орієнтальної Торговельної Компанії", яку заснували віденські купці, щоб розвинути торгівлю з південно-східною Європою та Близьким Сходом. Через цю діяльність Кульчицький мав уперше контакт з Віднем, де близько 1678 р.

Серед здобичі покинутого турецького табору знайшли також мішки з сиво-зеленими зернами. Ніхто не хотів їх мати, тільки Кульчицький з часу турецького полону знав тайну тих зерен, — з них можна зварити смачний напитек, що зветься кавою. Кульчицький отримав більшу суму грошей і помешкання та мішки з кавою. Спершу Кульчицький продавав каву на вулицях Відня, носячи зі собою на дошці дзбанки й горнятка. Гірка кава не дуже смакувала віденцям. Але випадок допоміг йому: одного дня попав йому якийсь цукор до кави, до чого він ще додав молоко. Ця “звіденщена” кава смакувала всім. В центрі міста Кульчицький і його жінка Марія Урзуля купили скромне приміщення, де продавали каву. Але “віденська мока” стала такою популярною, що перше приміщення Кульчицького стало замале і тому близько катедри св. Стефана він відкрив друге під назвою “Під синьою пляшкою”.. За вивіску був турецький кофейник, що пізніше став знаком віденських каварників. Ця каварня дуже скоро стала популярною й до неї приходили гості з усіх прошарків віденського населення. Вони приходили не тільки задля кави, але передусім, щоб побачити Кульчицького, який у всіх віденців тішився великою популярністю. Кульчицький, який все своє життя носив фантастичний український одяг, кожного гостя вітав словами: “Що нового, братчику-серденько?”. Тому нарід називав його “братчиком-серденьком”. Ця приповідка до нинішнього дня залишилася в розговірній мові віденців. Кілька літ пізніше Кульчицький отримав від міста будівельну площу й дозвіл на будову дому, де міг би задовольнити всі потреби своїх гостей.

Юрій Франц Кульчицький помер на туберкульозу 19 лютого 1694 р., маючи всього 54 роки. Поховано його на цвинтарі коло катедрального храму св. Стефана в центрі Відня, з якого однак сьогодні вже нема ані сліду. Площа св. Стефана сьогодні є живим центром міста, а на місці цвинтаря довкола катедри — високі дома. Український купець Кульчицький живе в пам'яті віденців досі як патріарх віденських каварників. Після смерті Кульчицького “професія” каварників у Відні поволі поширилася й нині віденська каварняна професія охоплює майже 1800 підприємств.

В четвертій ділянці Відня колись була “Гранд каварня Цверіна ім. Кульчицького”, яка вже давно не існує, але ще тепер на тому розі на висоті першого поверху стоїть бронзова статуя Юрія Франца Кульчицького. Вона представляє Кульчицького в турецькому одязі. У

Малюнок, що представляє Юрія

Кульчицького в турецькому одязі у каварні у Відні

лівій руці він тримає піднос з чашками, а в правій кавник, з якого наливає каву у чашки. З правого й лівого боку стінного гзімсу, на якому стоїть статуя, є турецькі воєнні хоругви і зброя. На обличчі Кульчицького типічні козацькі вуса. Цей пам'ятник відкрито в 1885 р.

У Відні існують ще інші спогади про Кульчицького. У Віденській Торговельній Палаті та в історичному музею міста Відня є два олійні портрети-малюнки Юрія Франца Кульчицького. Є також вулиця з іменем Кульчицького. Дуже гарний малюнок “Перша каварня у Відні, 1683” (він показує каварню Кульчицького “Під синьою пляшкою”), намалював Франц Шамс в 1862 р.

Почтова печатка випущена із приводу 300-річчя віденської каварні з портретом Юрія Кульчицького

В 1933 р. увіковічено Кульчицького в українській літературі, а саме в історичному оповіданні Івана Филипчука “Кульчицький /е-рой Відня”. Також і в австрійській літературі є згадки про Кульчицького.

Сьогодні ми знаємо, що Кульчицький не відкрив першої каварні, ні в Європі, ні в Австрії. Перший віденський каварник називався Йоан Діодат, Деодат чи Теодат, грек або вірменський купець. Але ми так само певно знаємо, що через Кульчицького віденська каварня стала в певній мірі інституцією. Його називають патріархом віденських каварників і через це та через його великий подвиг під час другої турецької облоги Відня 1683 р. ім'я українця Юрія Франца Кульчицького тісно зв'язане з історією й долею міста Відня.

УСПІХИ НАШИХ ПОДРУГ

**ЛІДА
ГАВРИШКІВ
ОБРАНА
КРАЛЕЮ
КИЇВСЬКОГО
ПАВІЛЬЙОНУ**

Ліда Гавришків — зразкова пластунка з 2-го куреня ім. Княгині Ольги обрана кралею Київського павільйону, який буде на цьогорічному фестивалі "Фолклорама" у Вінніпезі. Вибрано її кралею в часі "Маланки", яку влаштував Клуб Українських Професіоналістів і Промисловців і управа Київського павільйону при Комітеті Українців Канади.

Ліда, яка репрезентувала Пласт, була обрана зпоміж шістьох кандидаток з інших організацій, а це СУМ, СУМК і різних танкових груп. На цій "Маланці" було присутніх багато визначних членів української громади у Вінніпезі, як також прем'єр Гавард Павлі та мейор Бил Норі, які старалися побажати присутнім з Новим Роком українською мовою.

Вибір кралі Київського павільйону залежав від журі, що його очолював адвокат Андрій Огаренко. Під час розмов з кандидатками журі старалося довідатися про їхнє знання українознавства й мови та їхнє знання світових справ, уміння публічно промовляти тощо. Також кандидатки мусіли написати есей на тему того чи важливо їм, як українкам в діаспорі, зберігати українську культуру і як це робити. На це Ліда відповіла м. ін., що "дивлячись на теперішню політичну ситуацію в Україні, дуже важливим є підтримувати українську культуру, щоб тим запобігати винародовленню". Ліда також вірить, що збереження українських звичаїв та їх пошана й плекання, знання нашої історії, мови, релігії, та зокрема плекання української культури мусять бути для нас укра-

їнців в діаспорі найважливішими, коли бажемо зберегтися українцями у світі.

Цього року Ліда буде мати дуже цікаве літо, хоч повне обов'язків. Вона буде репрезентувати українську громаду в часі одного з найкраще зорганізованих фестивалів культури в Північній Америці — у "Фолкльорами".

Ліда Гавришків народилася у Вінніпезі 16 січня 1965 року та від малої дитини znana з послідовного доброго українського мовлення. Вона виступала з деклямаціями на різних українських імпрезах. Хоч вона тепер вже не ходить на українські курси, але зате співає в квітеті "Троянда" разом з Наталкою Буйар, Олею Буйар і Миросоєю Паучок під диригентурою Люби Білаш. Ліда постійно діяльна в Пласті, як курінна 2-го куреня ім. Княгині Ольги та й різних інших діловодствах. Вона також брала участь у підготовці пластового співанника.

Її цікавить провідництво і вона має охоту стати юнацькою впорядницею.

фото ст. пл. Борислав Білаш II

Поза Пластом Ліду цікавить музика, таборування і спорт-плавання.

В наступному році Ліда вже закінчить державну школу і плянує вступити до манітобського університету та стати опісля медсестрою.

ст. пл. Б. Білаш II

ШКІЛЬНІ ЗАВДАННЯ УЧНІВ РІДНОЇ ШКОЛИ ім. ЦЬОПИ ПАЛІЇВ У ТОРОНТІ

Мотря Онищук

ПОДОРОЖ ЖОЛУДЯ

Я є маленький жолудь. Називаюся Мотря.
Я жив на великім дубі в Україні.

Пройшло літо і настала осінь. Восени я впав на землю. Мені було дуже сумно, бо тут на мене ставали великі й недобрі московські чоботи. Одного дня мене підніс хлопчик Івась. Він мене взяв з собою. Коли Івась їхав поїздом у Київ, я впав на землю. Мене піднесла одна старенька бабуса і поклала в кишеню. Вона зі мною поїхала в Канаду. Це була нова країна і дуже мені подобалася. Але в Канаді, бабуса мене передала чоловікові. Цей чоловік посадив мене в Торонті, де я тепер росту.

Мені подобається Торонто, і я тут буду жити. Але якесь почуття мене тягне в Україну до мого кореня в дубі.

МОЄ УКРАЇНСЬКЕ КОРИННЯ

Я живу в Канаді, але я не є англійського роду. Я зв'язана з Україною. Як там в Україні щось діється, а я не можу зараз туди поїхати, моє серце є там. Я не можу лишити всього тут, але душа моя є там. Я розумію і відчуваю серцем та душею Україну.

ХОРУГВА

Ішов я одного вечора до приятеля, який щойно приїхав з України. Зайшовши в хату, я відразу завважив на стіні канадський прапор, а біля нього й український. Це мені пригадало мій канадський прапор в хаті, але я українського не мав. Я вже 26 років живу в Канаді й справді я не подумав про те, що я є справжній українець. Я святкую українські свята і говорю по-українському, але ніколи не застановився над тим, що я маю свободу й можу своє українство виявляти. Мій приятель це робив і був гордий з свого українства. Він же недавно приїхав у Канаду.

Від того часу, я зрозумів, що мені треба таке саме зробити, бо я канадський українець. Я канадець, але гордість українська живе в мені і в моїм серці.

пл. учасник Роман Даревич
Торонто

музика - Дарка Конопада Ксеня Козак,
слова - Уляна Ременюк,
Дарка Конопада

Я і ти

Гей друже, гей подруго,
Усі ми разом,
В згоді і в любові
Мандруєм!

Я і ти, ми і ви, будем мандрувати,
Я і ти, юнани, будем пластувати.

Усі з далених країв
З'єднались на Ювілей
На велике джнемборі
Приїхали!

Я і ти...

Разом були й разом будем,
Друже, серце в'яне
В серці смутон і страждання
Вже прощання!

Я і ти...

Поміщуємо проєкт пісні зустрічі, який одержав друге місце на конкурсі. Автори цієї пісні це гурток юначок „Срібне Коло” з Детройту. Хочемо зазначити, що цей гурток танож здобув третє місце на ювілейній тереновій грі, та третє місце в спортовому змагу.

Із "ВІСТЕЙ СТАНИЦІ ДІТРОЙТ" за грудень 1982 р. ч 1/82

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**
та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,

2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

Phone: 769-9998

ЮМП Зустріч 14–22 серпня 1983 року Гохлянд/Кенігсдорф (50 км від Мюнхену)

Австралія, ЗСА і Канада, Аргентина, Німеччина, радше Європа... всюди Ювілейні зустрічі на відзначення 70-річчя нашого Пласту. І нічого, що не всюди багато з наших могло брати участь особисто, хоч і дуже раді були б, бо водночас і всюди всі ми духовно і спільно відзначали Ювілей нашого Пласту. Об'єднані в розсіянні, бо всіх нас ідейно і лютьсько об'єднує наш Пласт під священним знам'ям сплечених в одне Тризуба і листочків Лілеї.

Тепер оце знам'я веде нас на нову Ювілейну зустріч. Як наш Пласт відзначав своє 35-річчя, подію оту пластунка-поетка знаменувала наступними словами:

А як знов розсталися за бурею хмари, пролунав
у провалля грізний хмаролом,
Розгорілись вогні понад кручі Ізари,
покотились пісні каменистим руслом.

Нова зустріч, як зазначено, передусім з приводу 70-річчя Пласту, відбудеться на місці, де справді круч хоч і нема, але таки і не далеко спогаданого у вірші місця, але напевно на берегах Ізари. І в країні, де Пласт "наново і широко розпростер свої крила, як орел", після того, "як знов розсталися за бурею хмари". Та й у країні й місці, звідкіля пластові подруги і друзі вирушали у свою життєву й пластову мандрівку, як несли свої "мерехтячі серця до нової землі".

А інші нечисленні, що залишились, після прощання з друзями, а з деким і довгої розлуки, почали новий етап пластування. І дозвольте, що натякнемо про це і до запрошення на Ювілей 70-річчя нашого Пласту додамо ще і сердечне запрошення на місцевий наш Ювілей. Бо вже 30 років і трохи проминуло, як після "великої еміграції" Пласт у Німеччині наново оформився і почав у рамках своїх можливостей діяльність, і влітку 1983 року виповниться точно 30 років нашого таборування на площі, де буде і Ювілейна зустріч.

Прибудьте, отже, хто охоту і змогу має. Нашою зустріччю відзначимо ювілей нашого Пласту, який із нас, розсіяних у діаспорі, творить одну велику сім'ю пластову. Водночас ми відсвяткуємо також місцевий ювілей, він також усіх нас, бо для успішного пластування в Німеччині чималою мірою причинилася солідарність та допомога наших подруг і друзів з інших країн.

Нашою участю у зустрічі задемонструємо пластову єдність і братерство та наше несхитне бажання і далі невпинно пластувати для блага нашої Вітчизни, бо "Пласт — наша гордість і мрія", а "Пластовий Закон — наш дороговказ"!

Чекаємо Вас!

Крайова Пластова Старшина в Німеччині

УВАГА, УЧАСНИКИ ОРЛИКІЯДИ 1981!

ЮНАКИ СТАНИЦІ КЕРГОНКСОНУ, Н. Й.
ПРОСЯТЬ ДОПОМОГИ:

**ХТО МАЄ ЗНІМКИ З ЇХНЬОГО МОДЕЛЮ
ТАБОРУ, ЯКИЙ ДІСТАВ ПЕРШУ НАГОРОДУ,
ПРОСИМО ПЕРЕСЛАТИ НЕГАТИВИ ЧИ ПРОЗІРКИ**

ДО: MARKO BAKUM

18 Orchard La., Highland N. Y. 12528

Tel.: (914) 883-6080

ЇХ ПОВЕРНЕМО З ВДЯЧНІСТЮ.

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

"САМОПОМІЧ"

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

*запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.*

Години урядування: **понеділки і п'ятниці**

від год. 6-ої до 9-ої вечора;

середа від год. 9-ої до 12-ої перед полуднем.

- Кредитова Кооператива в Пассейку платить 7% дивіденди від ощадностей — нараховуємо чвертьрічно.
- Студентські позички — до сплати після закінчення студій.
- Позички на авта та всякі потреби домашнього вжитку.
- Безплатне для членів життєве забезпечення ощадностей до висоти \$2,000 і позичок до висоти \$10,000.
- Сертифікати за високим опроцентуванням.
- Федеральне забезпечення членських уділів до висоти \$100,000 на одного члена.

*Вступайте в члени в годинах урядування
в домівці кооперативи.*

229 Говп Авеню * Пассейк, Н. Дж. * Тел.: (201) 473-5965

Пожежа на пластовій оселі „Сокіл“

Під час вогнів в лісах околиці Отвей, 16, 2, ц. р. згоріла наша пластова оселя „Сокіл“. По-суха, спека і вітри, швидкості понад 100 км були причиною цього нещастя, якому не було сили запобігти. Протягом кількох годин ми втратили майже все те, що наші батьки й пластуни в поті чола збудували в 24 роках.

Згорів новий будинок Таборової Команди з цілим влаштуванням, який збудували члени Пластприяту осередок Джілонг в 1980 р.

З будинків першої допомоги й приміщення для кухонної обслуги залишилися тільки камінні східки, пружини з матраців і стирта попелу та покрученої бляхи.

Згорів великий магазин і будинок, в якому переховувалися спортові, таборові та господарські виряди. Три санітарні бльоки знищені, теж цегляна прибудівка, в якій згоріло 27 шатер. Санітарні бльоки при юнацьких таборах зруйновані. Помпа, що постачала воду до всіх забудовань стопилася на жмүток пом'ятого заліза. Верх головного збірника на воду разом зі сталевією структурією теж знищений. Всі водопроводи, внутрішнє телефонічне полүчення, разом з централею пішли з вогнем. Разом з тим пропало все влаштування будинків.

Розкішні сосни, ясени та дуби тепер обсмалені є ще одним боліочим спомином про ті роки, коли ми їх спільно садили та плекали. На горі, за потоком, де таборувало юнацтво і старше пластуство, стирчать чорні стовбури, старі дерева вигоріли із середини й навіть легкий вітер може їх звалити. Ще тиждень після пожежі тліли дерева та пеньки. Кругом сіріє земля, вкрита попелом.

Між згарищами та грузами, за ласкою Божого провидіння, збереглися новацькі колиби, їдальня і передня частина кухні. Дерев'яний місток перед в'їздом на „Сокіл“ згорів, але вже другого дня після пожежі дісталися перші два пластуни окружними стежками на площу. Ще догоряли місцями дерева і курився дим з тліючих пнів. Довкола басейну лежали мертві звір'ята, а по площі кульгали попарені кенгури. Вдалося декілька з них перевезти до сусіднього містечка, де відкрили схоронище для поранених звірят.

Вістка про пожежу на „Соколі“ рознеслася між пластунами блискавкою. Вже в першу суботу приїхали цілі родини, щоби подивитися, що залишилося з нашої оселі. В неділю зібралося близько 60 осіб, батьків та пластунів,

Згарища на оселі „Сокіл“

всі були глибоко потрясені картинами такої грози. В обличчя нещастя, як одна родина, всі почали плянувати, як будемо „Сокіл“ відбудувати.

Це велике і трудне завдання, але приймаємо працю, невдачі, злидні й недолю як визов до боротьби з труднощами життя. Об'єднані в хвилину тривоги, незломні духом і запалом до праці маємо одну мету — привести „Сокіл“ до первісного вигляду. Вже зроблені перші кроки, щоб не гаяти часу. Ми не лінуємося прикласти руки до праці. Нас кріпить віра в опіку Всевишнього Господа і надія, що українські громадські організації, установи і члени нашого суспільства прийдуть пластунам з допомогою і наш „Сокіл“ буде відбудований.

Хоч ми самі понесли великі втрати, пластуни вже допомогли в нещасті нашого 75-літнього сусіда, який на старість втратив дах над головою і ціле своє господарство. Обов'язком пластунів є допомагати іншим, тому і наш Ходотон на допомогу українським політв'язням мав таке велике число учасників, які гідно виконали свій обов'язок сумління, щоб придбати фонди на таку шляхетну ціль. Тільки такі повністю розуміють важливість допомоги, які самі опинилися в потребі. Пластова Станція буде далі вести свою діяльність і сумлінно вив'язуватися з наших обов'язків в організованому громадському житті, не зважаючи на невідрадні обставини, в яких пластуни тепер перебувають.

Серед нас немає зневіри, є тільки свідомість, що незадовго зникнуть згарища й руїни, бо мусимо підготувати площу і дати змогу пластовій молоді відбути літні табори в місяці грудні вже на „Соколі“.

Будинок Проводу в день благословення, грудень 1981

Відбудова проходитиме в міру наших фінансових спроможностей. На протязі років пластуни втішалися довір'ям і щедрою піддержкою нашого громадянства. Тепер, в хвилині нашого нещастя, апелюємо до всіх українців прийти з допомогою пластовій молоді у потребі. Ми не зупинемося на збірковій акції, але будемо самі здобувати фонди пластовими заробітками і докладемо всіх зусиль, щоби відбудувати нашу оселю.

Просимо, допоможіть пластунам відбудувати Сокіл!!!

Станична Старшина і Пластприят Вікторії

Дорогі Юначки і Юнаки!

Під час жахливих пожеж у стейті Вікторія, в Австралії, згоріла наша пластова оселя "Сокіл". Крім будинків ми втратили все влаштування, спортові, таборові та господарські виряди.

Забезпечення покріє тільки малу частину пошкодження. Апелюємо до Вас прийти нам з допомогою, щоб ми мали змогу бодай в найпримітивніших умовах перевести табори в місяці грудні цього року.

Надіємося, що відгукнетесь на наше звернення. Просимо посилати пожертви на адресу:

D. DROZDOWSKYJ
3 CYPRESS AVE.
BROOKLYN, VIC. 3025
AUSTRALIA

С К О Б !
ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ ВІКТОРІЇ,
МЕЛБОРН АВСТРАЛІЯ

ЮНАЧКИ І ЮНАКИ! ДОПОМОЖІТЬ ПЛАСТУНАМ, ЩО ВТРАТИЛИ СВОЮ ОСЕЛЮ

Наша редакція одержала з Пластової Станиці в Мелборні листа зі сумною вісткою, що в часі великих вогнів на терені Австралії, які шаліли там у місяці лютому, згоріла також Пластова Оселя "Сокіл", на якій щорічно таборували пластуни й пластунки з Мелборну та околиці. Дорогою вона їм, бо вони її будували й перебували у ній, любили її.

Станичний провід Вікторії звертається зі закликом до юнацтва — допомогти їм відбудувати оселі так, щоб можна на ній знову таборувати. Ми цей заклик, як також опис пожежі, містимо в цьому числі "Юнака" з глибокою надією, що наші юні читачі відгукнуться на цей заклик і допоможуть своїм друзям в Австралії.

РІЗНЕ ТА ЦІКАВЕ

ІЗ ПОБУТУ ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

СОКИРА

Сокира, як знаряддя рубати дерево чи як зброя в бою, згідно з археологічними дослідженнями Галичини й Волині, де найдено бойові кам'яні сокирки-топірці ще з дохристиянських часів, відіграє теж поважну роль у старовинних віруваннях України. "На Свят-Вечір, щоб не допустити нечистих духів до хати, господар перед вечерею зарубував сокиру в горішний одвіроч над хатніми головними дверима й ця сокира стояла там аж до Нового року. Щойно після Богослужби на Новий Рік господар (або найстарший син) знімав сокиру з одвірка". Знову ж на Стрийщині (Галичина) коли хтось в селі помер, то кожний господар у своїй хаті клав під порогом сокиру, звернену вістрям на поле і зубцем часнику намащував хрестики на всіх чотирьох стінах хати.

На Буковині, ранком на Великдень, умиваючись клали у воду червоне яйце, щоб бути рум'яним, при чому ставили яйце на сокиру, щоб мати здорові ноги.

Серед зброї нияжої України в літописах згадується про сокири-топірці, що були знаряддям кари, і в українській іконографії багато святих-мучеників, зарубаних сокирою, зображених в іконах із атрибутом — знам'ям-сокирою. Тому, що сокира важна, то на Україні про доброго промовця говорено: "сказав, як сокирою втяв! А про занечищене повітря, "таке повітря, що й сокира повисла б". Насмішливо про людину, яка не вміла плавати говорили: "він пливає як сокира!"

За "Шляхом" 1983 р. Г. Л. Н.

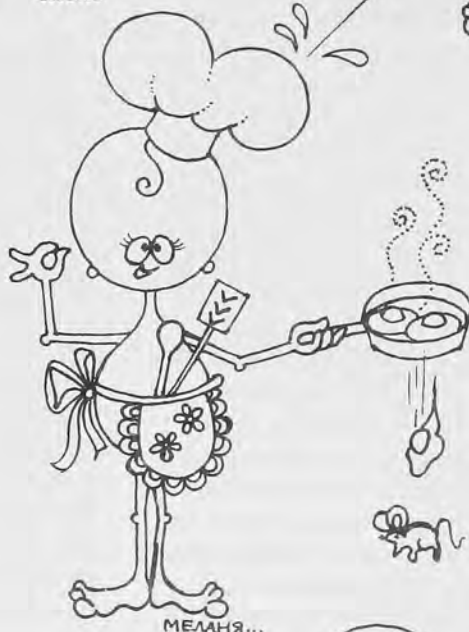
Бульбасики

Відкриваємо в нашому журналі нову рубрику. Її героями будуть Бульбасики. Вони — завбачливі молодці і вже на шкільній лавці мріють про те, щоб здобути в житті якісь цікаві професії, відповідні до своїх талантів і зацікавлень.

У цій рубриці подаватимемо силуетки наших героїв-Бульбасиків у різних-преріжних професіях, щоб Ви, Юначки і Юнаки, могли орієнтуватися, що Вас може чекати в окремих галузях фахового життя.

Автором серії малюнків Бульбасиків є пл. розв. Меланя Павлів з Монтреалю, Квебек.

Для встановлення і перевірки точної назви професії кожного із поданих тут Бульбасиків — гляди на сторінку: 18 у цьому числі "Юнака".

МОЇ ВРАЖЕННЯ З ЮМПЗ - 1982

Минулого року влітку відбувалася ЮМПЗ. Мені здається, що вона могла бути ліпше організована. Улад Старших Пластунів повинен був скорше приготувати програму та довести оселю до порядку. Назагал Пластова Оселя "Вовча Тропа" виглядала занедбано. Всюди виросла висока трава. Дорога через оселю розлітається. Будинки є гарні, але були у великому безладді. По таборах не було досить місця на стільки людей та не ставало умивальниць і води.

Юначки виводять хороводи

Спорт на таборі завжди цікавий, спеціально як багато граців. Шкода, що ми дуже часто мусіли чекати, щоб грати, бо не було досить спортових площ. Мені дуже подобалося, що кожний член дружини дістав медалю, якщо дружина виграла.

Прогулянка до Адірондакс це була найкраща частина ЮМПЗ. Околиця була надзвичайно гарна і також ми мали добру погоду. Коли ми мандрували 17 миль з повними наплечниками ми почували, що щось досягнули.

День Дружби це був один день, в якому ми зустрічалися з іншими пластунами. Я думала, що ціла зустріч мала така бути.

Ранком ми всі вправляли хороводи. Вдома ми пошили одяги, навчилися пісень і тепер співали ці купальські пісні та ходили в різних формаціях. Убори були гарні, але пісні були всі однакові, нудні та довгі. По полудні були дозвілля і ми ходили по оселі. Ввечорі забава була в одностроях, але старші пластуни організували на скору руку оркестру, яка нам гарно грала модерні пісні по-українськи. Це показало, що молодь вміє сама щось зробити.

Моє останнє враження, що залишилося з ЮМПЗ, то були ватри. Ми мали тільки одну ватру з юнаками і одну Велику Ватру, в якій всі брали участь. На Великій Ватрі показували

фільм із попередніх зустрічей. Я навіть не можу того описати як він мене зворушив.

Але ми дуже на цій ватрі змерзли, бо юначки мусіли мати спідниці, а температура була лише 40 ступенів. Ой, як ми померзли!...

Все ж таки я рада, що була на ЮМПЗ, дарма, що були недотягнення.

Аля Грицак, Ньюарк

МОЇ ВРАЖЕННЯ З ЮМПЗ - 1982

Влітку 1982 на Пластовій Оселі "Вовча Тропа" в Іст Четгемі відбулася Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч. Тут зібралося понад 1000 пластунів з різних частин ЗСА та з

Бунчужний табору УШО-ів
ст. пл. Михайло Харин

і бунчужна табору
УШО-ок ст. пл.
Оксана Винницька
на розмові про плян
підготовки відкриття
ЮМПЗ-1982

інших країн. Всі мої товариші та товаришки там були і я познайомилася з пластунами з різних міст і також з Канади. Але найважливіше, я дуже зблизилася з дівчатами з мого гуртка.

Найприємніші дні зустрічі були на триденній прогулянці в горах Адірондакс. Мій гурток таборував дві ночі в маленьких шатрах і варив собі всі страви. Ми мандрували цілими днями і захоплювалися природою.

Під час триденної прогулянки наш гурток стрівся з гуртками хлопців з Нью-Йорку, Канади та з іншими. Ми з ними обідали та купалися в озері. Після цього відпочинку треба було попрощатися з хлопцями і далі мандрувати.

Останнього дня прогулянки ми поїхали назад до табору автобусами. В автобусі було приємно поговорити з дівчатами з різних стейтів та Канади. Ми вступили до "Мек Доналдс" і всі їли якнайбільше могли перед приїздом до табору.

Як ми приїхали назад, розтаборилися, але всі згадували прогулянку.

Адя Загайкевич, Ньюарк

СПОМИНИ З ЮМПЗ - 1982

Мої спомини з ЮМПЗ - 1982 завжди будуть добрі. Я там зустрів багато нових людей з інших країн і континентів, але я міг був більше зустріти і пізнати, якби нам дали були більше часу зустрічатися і знайомитися.

ЮМПЗ — це має бути зустріч, а не великий змаг. Провід не дуже добре це зрозумів і дав нам за багато змагів та завдань, а замало часу зустрічатися і говорити. Також я думаю, що зустріч була засуворо. Я розумію, що її провід мусів уважати на 500 юнаків і 500 юначок та приблизно 1000 інших, але він трохи засуворо ставився до учасників і не дозволяв багато речей робити без дозволу. Але назагал ЮМПЗ - 1982 була досить добра.

Маркіян Український, Ньюарк

Юначки пригтовляються до хороводів

ХТО ДОПОМОЖЕ ЮНАКАМ З КЕРГОНКСОНУ?

Ми одержали листа від Станиці Кергонксон у ЗСА з проханням допомогти юнакам, які розпучливо шукають за учасниками Пластової Орликіяди в 1981 році, які могли робити знімки з виставлених на цій Орликіяді експонатів а в тому моделю табору, що його зробили саме юнаки з Кергонксону.

Вони працювали над тим моделю пластового табору добрих кілька тижнів і робили окремі частини індивідуально. Все разом вийшло так гарно, що модель одержав першу нагороду, що було небувалою подією в історії маленької станиці. В часі "Орликіяди" виховник юнаків ст. пл. В. Темницький зробив багато знімок моделю, але щось поспувалося у фотографічному апараті й зі знімок нічого не вийшло.

Після "Орликіяди" юнаки виставили модель у церковній залі, щоб батьки й мешканці Кергонксону могли його побачити. І тут стала така части в Америці тепер подія — вандалізм. Хтось понищив модель, повиламлював

поодинокі частини. Його так знищено, що неможливо пізнати.

Розуміється кожний юнак, що помагав у виконанні того моделю, хотів би мати принайменше його знімку.

ЩЕДРИЙ ДАР НАШОГО ЮНАЦТВА

Редакція "Юнана" одержала листа від юнацтва з Філядельфії, який вназує на те як добре вони розуміють один із Головних обов'язнів пластуна. Ось цей лист повністю:

Дорогий Юначе!

Знаємо, що вже давно минули Різдвяні Свята і вже надходить Великдень, але нам здається, що наш спізнений подарунок ще придасться. Ми, юнацтво Пластової Станиці у Філядельфії пересилаємо \$200.00 — заробіток з осінньої юнацької маснаради на дарункові передплати: \$100.00 на дарункові передплати "Юнана" і \$100.00 на дарункові передплати "Готуйсь", для пластуна і пластуна Південної Америки. Сподіємося, що в близькій майбутній ті юначки і юнаки, новачки і новачки з приємністю будуть перекидати сторінки наших пластових журналів.

З дружнім СКОБ!

пл. розв. Ярмо Кульчицький

курінний 1-го Куреня ім. Федора Черника

пл. розв. Таля Гевна

курінна 4-го Куреня ім. Ольги Басараб

пл. розв. Олег Гладний

курін. 11-го Куреня ім. Кн. Романа Мстиславича

пл. вірл. Христя Санторе

курінна 14-го Куреня ім. Олени Теліги

Дякуємо сердечно в імені тих, що одержать передплати, юнацтву з Філядельфії і бажаємо їм дальших таких добрих вчиннів!

Редакція і Адміністрація "Юнана"

**Вступайте в члени забезпечено-допомогової
братської установи в США і Канади**

УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ
(колиш УРС)

УБС: має 14 нляс модерного забезпечення;

- видає тижневик "Народня Воля" і англійський журнал "Форум";
- веде відпочинкову оселю, культурно-спортивний молодечий осередок "Верховина" в Глен Спей, Н. Я.;
- розділяє стипендії студіючій молоді.

440 Wyoming Ave., SCRANTON, Pa., 18503 USA

ХРОНІКА

РУХ ОПОРУ

В таборі 6 липня ми мали нагоду виявити свої думки про занедбання людських прав у Советському Союзі у трьох сценках. Змістом першої була подія — родина з Канади поїхала відвідати своїх родичів в Україні. Дехто з тих родичів був арештований за писання політичних віршів. Але, хоч і їх були заслали на Сибір, вони не покинули своїх ідей ані праці.

Далі була інша сцена — кузини приїхали до своєї родини, що є членами Української Гелсінської Групи. Одного вечора вони всі пішли на

сходини УТГрупи. Тут вони довідалися, як ця Група постала й що вона робить. В другій частині цієї сценки одна з членів УТГ хотіла переконати якусь дівчину прилучитися до УТГ. Та брат тієї дівчини боїться, що тим вона себе наражує на небезпеку. Якраз тоді, коли дівчина врешті таки рішилася стати членом УТГрупи, хтось застукав в двері.

В останній сценці двоє людей з Канади перебувають на вакаціях у СССР, зустрічаються з одним студентом, разом з ним йдуть вечеряти. Другого дня поліція приходить до їхнього готелю і арештує канад-

ців. КГБ їх випитує і повідомляє, що вони вечеряли з кримінальником. По тринадцятьох годинах допитів КГБ рішає, що вони "небезпечні" і їх викидають з СССР.

Після сенок ми всі пішли на пляжу і друзі читали нам історію переслідування деяких політичних в'язнів.

На закінчення програми гурткові запалили вінок, як символ безконечного горіння — боротьби тих в'язнів за права людини, боротьби проти советського беззаконня.

пл. розв. Борис Крук

З газетки табору "Золота Булава", Канада 1982 р.

Двадцять перша „Орликіяда”

Чотири тижні перед орликіядою наш 50-ий Курінь ім. Оксани Лятуринської збирався кожного тижня й старанно підготовлявся до цього великого пластового з'їзду юнацтва на змаг. Ми вчилися про Україну, її народ та славне минуле.

Нарешті прийшов довгоочікуваний день нашого виїзду на "Орликіяду". Тому, що з Вашингтону до Союзівки приблизно 300 миль, ми мусіли виїхати ввечері, щоб прибути на час. Прибули ми на означене місце о 6-й годині до автобуса. А він чекав на нас вже від 1-ої години по полудні. Ми не довідалися — чи то була помилка наших батьків, чи водій автобуса помилився. Та ми мали щастя, що він таки не від'їхав, терпеливо чекав.

Цього вечора було дуже зимно. Ми всі, учасники "Орликіяди", вилітали з наших авт до теплового автобуса. Так спішилися, що позабували свої наплечники, а батьки мусіли їх самі ладувати в автобус. Вже було досить темно, коли ми закінчили пакування автобуса й вирушили в дорогу. Розуміється, що в автобусі було весело. Час минав скоро, ми співали різні пісні, говорили про славу Союзівку, що її дехто з нас буде бачити вперше. Говорили про Орликіяду, мріяли

Першуни Орликіяди: зліва Гетьманич з 1982 року — пл. розв. Євген Дуванно (Торонто); пл. розв. Талія Гевна — минулорічна Гетьманівна; пл. розв. Дмитро Перекліта (Торонто) — заступник Гетьманича; Гетьманич — пл. розв. Андрій Вовн (Нью-Брансвін); Гетьманівна — пл. вірл. Христя Санторе.

здобути перше місце й ми не завважили коли наш автобус прибув о 4-й годині рано на Союзівку.

Нам сказали виходити з автобуса з речами та йти спати до призначених кімнат. Надворі було темно й тихо в цю пору, спала природа й люди, а тільки такі завзяті, як ми кинулись до своїх кімнат і в кількох хвилинах заснули солодким сном. Та не довго спалось, бо вже о 8-й сказали нам вставати на

сніданок. Хоч як хотілось спати, та все таки сніданок нас приманював більше, ми були голодні. А до того, під час сніданку ми зустрічалися з нашими старими приятелями з інших пластових станиць, що їх ми пізнали на минулих пластових таборах й на ЮМПС-82. Яка була радість та втіха!..

Та не довго ми раділи, бо перед нами було поважне завдання —

пластовий змаг. Наш Курінь зібрався у великій залі і гарячково приготувався до виступу. Ми навіть не зчулись, що прийшла пора обідати. О, який був смачний обід!..

По обіді ми вбрались у відповідні одяги та біля 2-ої попрямували до великої залі. Тут зійшлися всі пластуни, щоб пописатись на сцені. Вашингтонська Станиця чекала нетерпляче на свій виклик на сцену. Нарешті нас покликано, а ми відважно без ніяких помилок відіграли свої ролі в кількох мінутах. Виступ був вдалий. Всім нам Вашингтонцям дуже подобався. Тому ми самі себе горлоно оплескували. Інші станиці робили те саме. По виступі була вечора, а згодом — вечірка для нас усіх юних пластунів/ок. Це була найбільша радість для усіх нас. О 8-ій годині вечірка починалась. Було ж весело! Всі танцювали й скакали аж до півночі. Ніхто не був змучений. Але все має кінець. Прийшов кінець і вечірки. О 12-ій годині о півночі сказали нам йти спати, бо завтра буде великий день — змагання з історії України.

Прийшла неділя. Ми встали рано, був прорух, помилися, з'їли сніданок і в одностроях пішли до церкви — були учасниками Богослуження. Після церкви всі ми зібралися у великій залі, щоб обрати гетьманівну і гетьманича "Орликіяди"

ТРАДИЦІЙНИЙ "ЛИСТОПАДОВИЙ МАРШ" ЮНАЦТВА В ЕДМОНТОНІ

Як минулими роками, так і цього 1982 року юнани й юначки Едмонтону вшанували Листопадовий Зрив "Листопадним Маршем".

В суботу, 30 жовтня, під проводом ст. пл. Ліди Климович і ст. пл. Юрка Дитиняка, відбувся "марш". Взяли в ньому участь юначки 6-го куреня ім. У. Кравченка й юнани 13-го куреня ім. г. Петра К. Сагайдачного. Відаль маршу, 8 миль. У висліді марш приніс суму \$280.50, яку пересилаємо на пресфонд "Юнана".

Марш закінчився "Листопадовою Ватрою" біля пластової домівки.

СКОБ!

пл. розв. Андрій Горбай,
Едмонтон

а з тим продовжити цю гарну традицію на ще один рік.

З нашого Вашингтону ми мали щастя мати кандидатку на гетьманівну — пл. розв. Таню Коропецьку. Хоч як ми молились, щоб вона стала гетьманівною, однак так не сталося. Ми мусіли задоволитись другим місцем. Але й з цього ми також горді.

Після цього почалися змагання між станицями із знання історії України. Нам давали питання, а ми відповідали. Сталось чудо! Наш 50-ий Курінь ім. Оксани Лятуринської відповів на всі питання правильно. І за це одержав перше місце на — 21 Орликіяді 1982 року. Ми були горді. Наш Курінь дістав таке почесне місце. Нам дали грамоту, а ми щасливі й веселі готові були їхати додому.

О 5-ій годині ми попрощалися з нашими друзями й відїхали до Вашингтону.

Скоб!

Пл. уч. Ірина Бартошик

НАЗВИ ПРОФЕСІЙ:

ветеринар або лікар
мистець пензля
майстер нулінарії
гонейст
аскет - пустельник
співачка популярної музики
суддя
майстер фігурного новзання
огородник

АРКА ЗАХІД

це не лише модерна українська книгарня і крамниця гарних подарунків, але також справжній осередок обслуги українців Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARCA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont.
M6S 1N9, Canada
Telephone: 762-8751

- Продаємо "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК", ціна \$7.00 з додатком коштів пересилки.

СОЛІДАРІСТЬ

Вячеслав Чорновіл

У днях 12-го і 13-го січня члени вашінгтонської станиці солідаризувалися з українськими патріотами, які за свої політичні і національні переконання караються в радянських тюрмах, таборах примусової праці і психлікарнях.

У середу 12-го січня — в традиційний День Українського Політичного В'язня — члени станиці голодували (повністю або частинно) на знак солідарності з українськими політв'язнями. Гроші, заощаджені внаслідок голодування, кожний жертвував на допомогу політв'язням і їх родинам.

У четвер 13-го січня в школі Брук І. Лі відбулась станична збірка в одностроях для відзначення Дня Українського Політв'язня. Провідники частин подали звіт про те, скільки членів їх роїв, гуртків і осередків голодувало і скільки грошей заощаджено. Усього разом у станиці зібрано \$223.65; цю суму буде передано КПС для покриття коштів допомоги в'язням і їх родинам. Станичний скарбник повідомляє, що не всі гроші зголошені і що остаточна сума правдоподібно буде більша.

Ідея відзначення Дня Українського Політв'язня зродилась дев'ять років тому в українського журналіста Вячеслава Чорновола, який відбув і тепер відбуває довгі роки ув'язнення в радянських концентраційних таборах за оборону національних і людських прав українського народу. Він запропонував дату 12-го січня тому, що того дня 1972-го року Україною покотилась хвиля

масових арештів діячів українського руху національного відродження. Із "Станичних Вістей" Пластової Станиці у Вашингтоні Ч. 1 (21) січень-лютий 1983 р.

... МОРЕ НАМ ПО КОЛІНА...

Сиджу я у своїй кімнаті і думаю про Свято Весни, що буде цього року. Чи нам допише погода, а не буде так, як минулого року, коли дощ ливав безперестанку? Чи буде цікава програма?

Думаючи про ті теплі, сподівані соняшні дні Свята Весни, я радісно згадую наше незабутнє Свято Юрія 1981 року, яке ми відбули над морем.

Ніколи досі у своєму пластовому житті я не таборувала так цікаво. Звичайно ми всі їдемо на Свято Весни, наче на табір — піонерка, мандрівництво, бож їдемо на оселю, де перед нами буде широкий, густий ліс.

У 1981 році філядельфійські пластуни покинули свої звичайні пляни і перемінилися в арабських чи морських пластунів. Таборували ми ніби каравана в пустині на соняшній пляжі острова "Ассатіг" в Меріленді.

Справді, перед нами була цікава три-денна програма. Відкрили ми наше свято на дарабі, яка перенесла нас з Нью Джерзі до Меріленду. Нашим комендантом "шейком" був ст. пл. Ромко Гриців, О. Х. а бунчужним ст. пл. Юрко Білик, О.Х. Обов'язки писаря виконувала ст. пл. Юстина Литвин, ЛМ. Після переїзду автобуси повезли нас на місце таборування. Сонце пестило наші

Відкриття Свята Весни на дарабі: бунчужний ст. пл. Юрко Білик проводить молитву

о. ст. пл. Тарас Лончина відправляє надзвичайну Службу Божу, служать пл. розв. Іко Лабунька і пл. прих. Андрій Лашик, стоять зі заду члени 14-го Куреня ім. Олени Теліги

Частина учасників і виховників Свята Весни 1981 р. на дарабі

бліді обличчя із безхмарного неба, коли ми кинулися розтаборюватися на пляжі. Спочатку всі тяжко боролися з піском в черевиках, спимішках, менажках, але незадовго ми побачили, що це було безнадійне і ми привикали до того, що наші скарпетки, спимішки та все інше було повне піску.

Але пластуни є зарадні і незабаром ми на це не звертали уваги.

Море нам співало весело і з кожною годиною перебування в сонці ми ставали рожевими.

Ми змагалися в спорті, чаклувалися, оглядали дикі тварини того острова, змагалися в будові палат із піску, відбули цікаву теренову

Філадельфійські пластуни будують "кондомініум" з піску

Виховники в часі теренової гри зліва стоять: пл. сен. Місько, ст. пл. Ромко Гриців (коменд. Свята), ст. пл. Тарас Пенкальський, ст. пл. Ярмо Левицький, ст. пл. Ярема Гриців, ст. пл. Юрко Білик, ст. пл. Олег Прасіцький, сидить — ст. пл. Люня Гриців, сидять внизу: ст. пл. Марійка Жмуркевич і ст. пл. Тереня Жмуркевич

"Каравана" арабських пластуни

Юнацтво змагається в будові піскових палат. Зліва: пл. розв. Іня Андрейчик, пл. розв. Адріян Геврик, пл. вірл. Ірка Білик, пл. уч. Михась Савицький

гру про нафтову ситуацію в середньо-східній Азії (Ірка Білик — наша героїня!), опалювалися і перевели веселі ватри, з яких одну віддали пластуни із Вашингтону та відбули настрівно Службу Божу над відкритим морем (також з Вашингтонськими пластунами), яку відправив о. ст. пл. Тарас Лончина, П.Б.

Справді, ми відбули тоді знамените, небуденне і незабутнє Свято Весни.

Надіюся, що цього року воно відбудеться також гарно, а може й краще. В міжчасі, чекаючи на нього, буду приготівляти свій виряд.

Агой!

пл. вірл. Христя Санторе
14-ий Курінь УПЮ-ок ім. Олени
Теліги у Філадельфії

ЗОЛОТА ЛОЖКА

Восьмого липня, дівочий табір був запрошений на вечерю до хлоп'ячого табору. Чотирьох юнаків прийшло до дівочого табору і проголосили запрошення до їхньої кухні "Золота Ложка". Вони дали нам запрошення, що було дуже гарно виписане на корі. Тому що юнаки запросили нас — юначок до них на вечерю, як гостей, ми повинні принести маленький дарунок. То всі дівчата зробили для хлопців "бутенір".

Як вже настала пора на вечерю, то юначки вирушили до табору юнаків. До "Золотої Ложки" нас привітав їхній кухар — шеф Михась Височанський з традиційним хлібом і сіллю. Тоді юнаки стали в одну лаву напроти юначок і ми себе завітчали квітами.

По молитві всі юначки стали в лаву в похід на вечерю. На початок ми мали компот з овочів, салату й суп. Потім було мелене м'ясо в сосі, кукурудза з сиром і часниковий хліб. На лакоминку ми мали торттики з рижу і печені яблука.

Під час їдження, нам не було нудно, бо хлопці нас гарно забавляли. Спочатку десь п'ять чи шість юнаків заспівали "Була киця, гарна киця" і тоді "Індіани розумні". Тоді Левко П'ясецький нас забавляв жартами (не можемо забути нашого Михася Заяця, що так гарно тарбанив по кожному жарті).

Але цей дуже приємний вечір скоро закінчився. Він закінчився зашвидко. Юначки подякували хлопцям за дуже смачну вечерю, ве-

селі розваги, всі помили менажки й всі ми пішли на ватру Івана Купала.

пл. розв. Ляріса Корбутяк
З газетки табору "Золота Булава" 1982 р.

Учасники і провід вишколу "Золота Булава" на озері Дов 1982 р.

При ватрі — фото ст. пл. Б. Білаш II

пл. розв. Михайло Заяць і пл. розв. Михась Височанський вітає хлібом і сіллю представницю юначок пл. розв. Лярісу Корбутяк у кухні "Золота Ложка". — фото ст. пл. Б. Білаш II

Учасник "Золотої Булави" пл. розв. Михайло Заяць і ст. пл. Тая Ковалюк в часі змагань

Арета Корманицька і пл. розв. Христя Горська в часі змагань — фото ст. пл. Б. Білаш II

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 20 КВІТНЯ 1983 РОКУ

ЗСА:

Пластова Станиця Денвер (дивись "До нас пишуть")	\$75.00
Роман Процин, Вестфілд, Н. Дж.	\$5.00
Замість квітів на могили (дивись посмертні згадки)	\$840.00
Федеральна Кооператива "Самопоміч"	\$300.00

Разом: \$1220.00

Канада:

Пл. сен. М. Павлишин, Торонто	\$15.00
Замість квітів на могили (дивись посмертні згадки)	\$30.00

Разом: \$45.00

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ "ЮНАКА",

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 20 КВІТНЯ 1983 РОКУ

- 1) 2-ий Курінь УПС-он "Ті, що греблі рвуть" — 4 передплати для гуртків УПЮ в Аргентині.
- 2) Минола Строкон, Австралія — 1 передплата.
- 3) Пл. сен. Павло Клим, Чікаго — 1 передплата.

НА ДАРУНКОВІ ПЕРЕДПЛАТИ ДЛЯ "ГОТУЙСЬ" І
"ЮНАКА" НАДІСЛАЛИ 200.00 ДОЛ. ЧОТИРИ КУРЕНІ
УПЮ З ФІЛЯДЕЛЬФІ:

1 Курінь УПЮ-ів ім. Федора Черника, курінний і розв. Ярмо Кульчицький;

4 Курінь УПЮ-он ім. Ольги Басараб, курінна пл. розв. Таля Гевна;

11 Курінь УПЮ-ів ім. Князя Романа Мстиславича, курінний пл. розв. Олег Гладний;

14 Курінь УПЮ-он ім. Олени Теліги, курінна пл. вірл. Христя Санторе.

Гроші зібрані з юнацької маскарadi у різдвяному сезоні.

Замість квітів на свіжу могилу
св. п.

пл. сен. нерівн. НІНІ ІРИНИ ПЯСЕЦЬКОЇ
пересилаю \$15.00 на передплату "Юнака"

Минола Строкон

В пам'ять нашого Друга
св. п.

пл. сен. нер. ГРИГОРА БОБНОВА,

який відійшов на Вічну Ватру
8 березня 1983 року

склали на Залізний Фонд Пластового Видавництва:
по \$25.00: Микола Грушкевич, Роман і Марта Кассараби, Євген і Лідія Небеші, Дмитро Павлишин, Ігор і Оріся Руденські; 1-ий Курінь УПС ім. Тисовських;

по \$20.00: Люба і Ігор Бугаї, Осип Врублівський, Марта і Адріан Галяревичі, Дарія і Ярослав Говиновичі, Євгенія і Маріяна Капії, Ярослав і Ярослава Кришталовичі, Ляриса і Ярослав Музички, Марійка Небеш, Орест Небеш, Славка і Юрій Оришкевичі, Михайло Пап, Оріся і Михась Савчани, Володимир і Дора Сторожинські, Дарія і Володимир Федорові, Степанія Хома;

по \$10.00: Ольга Боднар, Роман Данилевич, Василь Ільчишин, Богдан і Марта Ковчі, Василь Малиновський, Володимира Небеш, Євген Палка, Ірина і Володимир Піки, Т. Стефаник, Мирося і Богдан Футей;

по \$5.00: Марія Антонів, Адам Вовк, Олена Дуб, Ярослав Сидір.

Разом зібрано \$570.00

Гроші переслала пл. сен. Дарія Федорів.

У світлу пам'ять
Нашого Дорогого Друга
св. п.

ст. пл. РОМАНА ІВАНЧИШИНА

склали на пресовий фонд "Юнака":

ст. пл. Дана Моцюн —	\$50.00
ст. пл. Віра Сохан —	\$40.00
ст. пл. Ліда Вітюн —	\$10.00

В пам'ять
бл. п.

мгр. ДАРІЇ ХІЛЯН,

Мама наших друзів пластуців-сеньорів

Лідії і Володимира Базарків,
складаємо \$30.00 на пресовий фонд "Юнака".

Анна Сатурська, Мирослава Гун, Ірина Пін
(Клівленд, Огайо)

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п.

МИНОЛИ ВАЛЕРІЯНОВИЧА САВИЦЬНОГО,

Батька подруги Марти і тестя друга Ореста
— складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака".

Марта і Нестор БАЗАРКИ
(Вітон, Мд.)

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

пані **ОРИСІ БАБІЯ**

Дорогої Мами нашої товаришки Михасі,
складаємо на пресовий фонд "Юнана" \$10.00.
Гуртон "Незабудьни", Ст. Кетерінс

У пам'ять

бл. п.

СОФІЇ ОЛЕСНИЦЬКОЇ

на пресфонд "Юнана" склали \$10.00

пл. сен. Ярослава і Віра Левицьні
Нью-Йорк, ЗСА

Замість квітів на могили:

св. п.

ОЛЕКСАНДРА ЖЕЛТВАЯ

— батька нашої курінної ст. пл. Христі Желтвай;

св. п.

д-ра ОСИПА БОЙНА

— батька нашої подруги ст. пл. Дани Бойно,
склав гуртон "Лісові Мавни" з Чікаго 50 дол.
на Залізний Фонд Пластових Видань.

Замість квітів на могили:

сл. п. пл. сен. **ГРИГОРІЯ БОБКОВА,**

ст. пл. **ЛЕСІ СЛОБОДЯН,**

мтр. **ДАРІЇ ХИЛЯК** —

мами і бабуні пластової родини В. Базарків,
на пресфонд "Юнана" склала 100 дол.

пл. сен. **Осипа Галяревич,** Клівленд

Замість квітів на могилу

сл. п.

пл. сен. нерівн. **НІНІ ІРИНИ ПЯСЕЦЬКОЇ**

пл. сен. **ІРИНИ ЛЮБЧАН**

приятеля Пласту **МИКОЛИ САВИЦЬКОГО**

— Батька пл. сен. Марти Качмарської — "греблі" —
на Пресфонд "Юнана" склала **Плавня Куреня**
"Ті, що греблі рвуть", Вашингтон — дол. 20.00.

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п.

МИКОЛИ САВИЦЬКОГО

Батька великої Пластової Родини, який помер 8. 3. 1983 р.,
склали на Пресфонд "Юнана":

Марія Савицька — \$100.00

Юрій і Христя Савицькі — \$60.00

по \$50.00:

Орест і Марта Качмарські, Ричард і Христя Леонарди, Ольга Кузьмович — \$50.00

по \$25.00:

Ольга Качмарська, Ксеня і Юрій Кузьмичі, Вовна Мацин, Василь і Марія Тершаківці — \$100.00

Юрій і Христіна Ференцевичі — \$20.00

Гална Гірняк — \$15.00

Галія Скорецька — \$10.00

Разом: \$555.00

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

інж. **РОМАНА ІВАНЧИШИНА,**

старшого пластуна, члена Пластового Куреня "Хмелі"
в Нью-Йорку, ЗСА.
склали \$10.00.

Горем прибитий Родині складаємо вислови
глибокого співчуття!

Натална і Михайло Клецорі

Равдон, Квебек

Замість квітів на могилу

бл. п.

пані **ОРИСІ БАБІЯ**

— Матері Михасі, складаю \$10.00

на пресовий Фонд "Юнана".

ст. пл. **Леся Прокопець**

ДОРОГА ПОДРУГО!

В долученні до цього висилаємо Вам чек на суму \$75.00 на пресфонд "Юнана".

Наша Станиця придбала цю скромну пожертву на "Вечорі Юнана", що відбувся 26 березня ц. р. з метою відзначити 20-річчя появи цього надзвичайно цікавого та корисного пластового журналу.

На цю суму склалися: чистий дохід з імпрези	\$45.95
Датки гостей: пл. сен. Любомир Колтунюк	\$5.00
п. Марія Кротюк	\$10.00
п. Марія Фіглюс	\$5.00
даток Пл. Станиці	\$9.05

Разом: \$75.00

Бажаючи Вам успіхів у Вашій праці для добра нашої української пластової молоді, вітаємо пластовим привітом

СКОБ! Ваш пл. сен. Іван Костюк (Тис)

Фінансовий референт

ДО РЕДАКЦІЇ ПЛАСТОВОГО ЖУРНАЛУ "ЮНАК" В ТОРОНТО, ОНТ.

Вельмишановні!

Цього року, так як і кожного, Кредитова Кооператива "Самопоміч" в Пассейку, Н. Дж., асигнує суму грошей молодечим організаціям і установам на потреби виховання нашої молоді.

Ми радо в залученні пересилаємо Вам чек на суму 300.00 дол. на покриття деяких Ваших видавничих коштів. При цьому просимо Вас, по Вашій можливості, заохочувати Ваших читачів вступати в ряди членів наших українських кредитів.

З пошаною до Вас,

За Дирекцію: Ярослав Федун	Степан Кіра
Голова	Секретар

НА ЗАЛІЗНИЙ ФОНД ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

ВПЛИНУЛИ ДАТКИ ДО 20 КВІТНЯ 1983 РОКУ

Пл. сен. Нестор Чорний , Торонто	\$55.00
Замість квітів на могили (дивись посмертні згадки)	\$620.00
Разом:	\$675.00

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.

Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Внесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario

Tel.: EM 8-4235

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учиш!

Як будеш студент,

Той доляр, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ ВІД 6 1/2 до 9%

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“
У ЧІКАГО**

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ошадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Центрاليا: 295 College St., Toronto, Ont. M5T 1S2

Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ: 3635 Cawthra Road (біля Української
Католицької Церкви,
Tel.: 272-0468

Відділ: 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання помагати членам в економічних справах порадами і фінансово.

Наша справа — служити членам!

**Друкерия
КИЇВ**

виконує
всякі
друкарські
роботи.

Д р у к у є м о

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Праця і ошадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,

учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ошадності у

**СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКІЙ
КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

"...виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку", — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передплатуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новин та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприятю і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

БОРСУК

ЇЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

**КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ ПЛ. СТАНИЦІ ТОРОНТО**

Має на складі

**ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ ПЛ. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
ПЛ. ПІДРУЧНИКИ**

2199 Bloor St. West M6S 1N2

Пл.станіцям при замовленні відзнак на суму понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.

ВОЇК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ